

HŘIŠTĚ 4G

Rakouský diamant

DIAMOND COUNTRY CLUB: ROVINA, VODA, VODA, VODA...

Nová hvězda na rakouském golfovém nebi se jmenuje Diamond Country Club. Leží nepříliš daleko od našich hranic, blízko města Tulln, ze Znojma je to k němu asi 65 kilometrů. Před několika lety tady dokončili sedmadvacet jamek, mistrovskou osmnáctku a lehčí devítku.

Devátá jamka: třípar přes vodu - tady nic neobvyklého. Dokonce to letí přes dvě vody...

Resortu se říkalo Tullnerfeld, Tullnské pole. Proslýchalo se, že je to sice v rovině, ale samá voda, těžké hřiště. Pak, předloni, to tady skutečně samá voda bylo: rozvodněný Dunaj na dlouho zaplavil třetinu hřiště a majitelům zbyly jen oči pro pláč: když voda po delší době ustoupila, našli většinu hřiště zničenou.

Každý si chce zahrát hřiště ET

Skoro to vypadalo na konec tullnského golfu. Pak se ale objevil silný hráč, pan Christian Guzy. Převzal resort v tom zuboženém stavu, vzal to celé jako podnikatelský záměr a začal s velkorysou sanací. Bylo k tomu potřeba málem takové investice, jako by hřiště stavěli znova: prohloubili centrální jezero, budovali vodní překážky, drenážovali a řadou dalších úprav dosáhli snížení spodní vody na takovou mez, že už by je povodeň neměla tolik zasáhnout.

Když byli ve finále, bylo to na jaře loňského roku, převzali pořádání turnaje Evropské tour Austria Open, pořádané předtím po řadu let na Fontaně. Organizátoři se loni s Fontanou nedohodli, a tak jim pan Guzy vytáhl obrovský trn z paty. Sám k tomu říká: „Díky převzetí Austria Open jsme získali rok! Museli jsme totiž zabrat, urychlit dokončovací práce. Stihli jsme

to a dnes jsem rád – od toho loňského turnaje nám stoupla prestiž, hřiště je plné, přibylo členů, každý si chce zahrát hřiště Evropské tour.“

To je pravda. Pan Guzy mi řekl do telefonu: „...přijedte kdykoli, jeden flight se vždycky vmáčkne,“ ale recepce pak hledala v nabitém denním pořadu pro nečekaný novinářský flight místočko dost složité. Členů je totiž 860 a někteří z nich jsou velmi aktivní.

Jak v Čeladné, tak tady byl tváří a ambasadorem turnaje evropské série charizmatický Španěl Miguel Angel Jiménez. Turnaj byl přesto připraven skvěle, sešlo se i dost diváků.

Diamond Country Club získal opci na pořádání Austria Open na několik let dopředu, takže se tam tento turnaj hrál i letos. Možná si vzpomenete, jak pár týdnů před zářijovým termínem získali slavného bouřliváka Johna Dalyho, udělali z něj hlavní hvězdu a jak se jim odvděčil – ve druhém kole po problémech na 15. jamce

(voda + nesprávné dropování) opustil předčasně hřiště.

Sem se jezdit vyhrát

Turnaji to neškodilo, jen se bohužel zařadil po bok Čeladné do řadky těch méně nabitých událostí European tour, kde vyhrávají borci, kteří už tour dlouho hrají a tady vyhrají svůj první turnaj. Ta úplná elita se jak Čeladné, tak Diamondu, i letos vyhnula. A ještě jedna shoda – jak v Čeladné, tak tady byl tváří a ambasadorem turnaje charizmatický Španěl Miguel Angel Jiménez.

Turnaj byl přesto připraven skvěle, sešlo se dost diváků – organizátoři pro zvýšení jejich počtu upustili od vybírání vstupného, které měli původně v plánu, a vyplatilo se – kolem fairwayí proudily od prvního dne až po finále davy diváků. Ale opusťme Evropskou tour a prohlédněme si hřiště.

Na segwayi k atomovce

Dominuje mu stavba (nefunkční) atomové elektrárny Zwentendorf, stojící těsně u hranic hřiště. Elektrárna byla odstavena už před mnoha lety, do plného provozu nebyla nikdy spuštěna. Její budovy a věže vás ke hřišti vedou už z dálky několika kilometrů. Generální manažer

HŘIŠTĚ JAMKU PO JAMCE

(DĚLKY ZE ŽLUTÝCH KAMENŮ)

1 par 4 369 m, HCP 1 – ta je popsána v textu. Má velice dlouhý green, jemně tvarovaný – hned je poznat, že tady bude puttování oříšek. Jejich většinou jemná modulace ztěžuje míření a greeny jedou, až běda.

2 par 4 374 m, HCP 13 – lehčí, na rozehrání, téměř přímá

3 par 4 377 m, HCP 9 – tato jamka míří přímo na elektrárnu, zpočátku široká fairway se sto metrů od jamky prudce zúží, z obou stran ji vymezují stromy. Green je velice dobře chráněný – velké bunkery po obou stranách zasahují i před něj, za ním hned stromy a podrost. Tento green je hodně zvlněný, zajímavý.

4 par 4 310 m, HCP 17 – kratší, zato green je přímo obklopen bunkery, samozřejmě hlavně zepředu, na doběh se to absolutně nedá hrát, není kudy

5 par 3 199 m, HCP 5 – problémem je jen délka a stromy po bocích, žádný bunker

6 par 5 487 m, HCP 7 – první ze dvou pětiparů jdoucích za sebou je podle skóre karty těžší. Druhá rána musí minout kopeček porostlý stromy, který skrývá jakousi betonovou skryš – asi to souvisí s elektrárnou. Fairway jde z jeho obou stran. Je lemována bunkery a z druhé strany stromy a keři – tady je prostě všechno včetně dost modulovaného greenu.

7 par 5 468 m, HCP 15 – ale tenhle pětipar není lehčí než předchozí: cestou se fairway zase dělí na dvě poloviny, překvapivě malý green obepínají ze zadu a zprava výběžky centrálního jezera

8 par 4 393 m, HCP 3 – tuto jamku pre-designoval M. Jiménez, je dlouhá, pravý dogleg, v jeho ohybu několik plochých bunkerů, vyvýšený green, moc pěkná jamka

9 par 3 152 m, HCP 11 – nebyla by těžká, kdyby skoro celých těch 150 metrů ne-

Šestnáctý green sice není na ostrově, ale voda je ze tří stran...

Diamond Country Clubu Michael Moser mi naznačil, že by nebyli rádi, kdyby se na snímcích ze hřiště elektrárna objevila, ale podle mého názoru se není za co stydět, naopak jde z hlediska blízkosti hřiště a atomovky o světovou raritu a taky o doklad vývoje energetické politiky Rakouska.

Po hřišti se můžete pohybovat pěšky, na bugi-ně, ale jako jediný klub v zemi nabízí i segwaye, přesně řečeno Segwaye x2 Golf, určené přímo pro provoz na golfu. Po krátkém zasněžení zvládne snadné ovládní segwaye každý a je to neobvyklý zážitek. Má to tak široká a měkká kola, že se s tím asi dá jezdit i po greenu, aniž se poškodí: to je ale samozřejmě zakázáno.

využil architekt dokonale. Přímou souvislost s tou vodou má většina jamek, doslova celý složitě tvarovaný břeh je buď fairway, nebo green. O několika dalších menších vodních překážkách není třeba se zmiňovat – voda hřišti vládne.

Porosty s respektem

Tím se podařilo v rovině vybudovat velice zajímavé, složité hřiště plné nástrah, ale všechny ty nástrahy jsou viditelné, nejsou tady záludnosti. Materiál nashromážděný při vytváření a prohlubování jezer je roztroušen po hřišti v podobě oblých kopečků, jinde jsou rovné plochy, na kterých je pár jamek oddělených od sebe

---

Podařilo se vybudovat velice zajímavé, složité hřiště plné nástrah, ale všechny ty nástrahy jsou viditelné, nejsou tady záludnosti. Materiál nashromážděný při vytváření a prohlubování jezer je roztroušen po hřišti v podobě oblých kopečků.

Resortu dominuje centrální jezero. Jeho tvar je člověku zřejmý až z mapky hřiště: jezero má tři části, dvě větší a třetí, prostřední, malou, přes spojnice jdou můstky, jeho zákoutí a zátok

stromy, pod nimi je často dost hustý křovinatý podrost. Šeříky, mirabelky, někde i jehličnany. Pěkné na pohled, ale jak tam zahržete, míč nevydolujete. Pokud i s tím architekt počítal, klo-

Ten už se asi nenajde...

...ale je tady moc pěkně

bouk dolů. Ty porosty vzbuzují respekt a jsou součástí obtížnosti hřiště, je to, jako byste zahráli do vody – skupiny stromů jsou také často jako voda označovány.

Dvě osmnáctky plus šest

V průběhu příštího roku bude v Diamond Country Clubu dokončena druhá osmnáctka. Ta tady byla, byla snadnější, podlehla však záplavám a teď se sanuje – a dělají z ní také mistrovské hřiště, zvyšují její obtížnost i délku. Pan

Guzy je s investicemi při chuti, v blízkosti klubovny staví hotel, bude i další klubovna určená hlavně pro využití při turnajích. Až to bude hotové, stane se resort jedním z největších v celém Rakousku, na počet jamek určitě: k těm dvěma osmnáctkám je potřeba připočíst ještě šestijamkovou akademii, která už je v provozu. Češi ještě Diamond příliš nenavštěvují, ono to chvíli trvá, než pověst zahraničního hřiště pronikne mezi náš golfový lid. Moraváci to mají kousek, je to blíž než do Vídně nebo do Adamstalu, který je už aut s českou espézetkou plný. Ale první vlašťovky už přilétají. Green fee je na přijatelné výši, ve všední den 70, o víkendu 90 eur: to je na hřiště Evropské tour výborná cena.

Používat hlavu je žádoucí

Z černých kamenů je hřiště s délkou 6753 metrů brutálně dlouhé. Z nich ale hraje málokdo. Z obvyklých žlutých má pořád ještě 6115 metrů. Dost natažené jsou čtyřpary na první devítce – 369, 374, 377, 310 a 393 metrů, k tomu třípar 199! První devítka je o dost delší než druhá. Ta druhá je ale zase královstvím vody. Na každé jamce je šest odpališť, rače si vybrat...

Několik jamek vyniká nad jiné. Hned ta první je údajně nejtěžší, má HCP 1. Jde celá po bře-

bylo přes vodu(!). Je to na psychiku – kdo to neriskne, může obejít vodu zleva, ale ani tam to není zadarmo

10 par 5 444 m, HCP 18 – tu jsem popsal v textu, napoprvé záludná, velmi specifická. Jezero je zprava, jeho zátoky stahují míčky. Nejlepší cesta je vzít to řádně doleva, ale na to přijdete až posléze...

11 par 3 169 m, HCP 6 – pozor, před greenem zabíhá do cesty zátoka jezera a není ji moc vidět. To je asi jediná jamka se skrytým úkladem. Zátoka je velmi dobře vidět v birdie booku i na tabuli u odpaliště, ale hráč už je na 11. jamce trochu otupen...

12 par 4 316 m, HCP 16 – příjemná, krátká, uklidňující, jen menší voda v dopadové zóně vpravo a velký bunker před greenem narušují idylku

13 par 5 469 m, HCP 8 – tady se dají nalézt obtíže už na úzké fairwayi, další jsou kolem greenu – ten je velice přátelsky nakloněn proti ráně, ale skoro ze všech stran ho obklopuje voda

14 par 3 351 m, HCP 12 – vpravo dlouho voda, pak se fairway ohýbá kolem lesa doleva, celkově úzká, green bez jediného bunkeru!

15 par 3, 140 m, HCP 14 – osudná jamka Johna Dalyho. Téměř ostrov, jde na něj úzká šíje zleva, ale na green se hraje přes vodu. Moc pěkná jamka, velký green, bunkery – pěkná i na pohled.

16 par 4 331 m, HCP 10 – odpal přes vodu na břeh centrálního jezera, podél něj až na green, který je zase kvaziosrovní – voda ze stran a zezadu dost natěsno

17 par 4 403 m, HCP 4 – dábelská jamka, dvě nejtěžší jamky jsou na konci. Vodu sem už nedali, ale ta délka – je sice přímá, ale z obou stran vstupují do úzké fairwaye vysoké stromy, u greenu velký bunker vlevo

18 par 4 363 m, HCP 2 – nevypadá, ale je: dost dlouhá, sic přímá, ale plná bunkerů. Proti stromům u klubovny není dobře vidět podrobnosti greenu – zdálky to splývá. Jinak pěkný závěr hřiště.

Pohled na „Dalyho jamku“ - č. 15. To je takový třičtvrtéostrov.

hu jezera, kopíruje oblouk, který břeh vytváří. Nervozita prvního odpalu a snaha hráčů namířit ránu co nejlépe ve směru k jamce rezultuje ve spoustu míčů ve vodě. Přitom fairway je docela široká, a kdo zvolí oblouk, nemá na cestě ke greenu žádnou překážku. Ale obtížnost jamek je odvozoována z výsledků, jaké na nich hráči hrají...

Další jamky jsou popsány ve zvláštním oddíle, zastavme se ještě u desítky. To je stejná píseň jako jednička, jde po protější břehu téhož jezera, je to pětipar. Taky tam padají míčky, hráči chtějí ten oblouk břehu hrát co nejtěsněji. Ale tady je kupodivu HCP 18, nejléhcí! Člověk, který tady utopí dva tři míče, nad tím krouť hlavou, ale příště už si dá pozor a jamka se opravdu stane snadnou.

Bunkery ladných tvarů - na pohled pěkné, když z nich zrovna nehrájete

Moraváci to mají kousek, je to blíž než do Vídně nebo do Adamstalu, který je už aut s českou espézetkou plný.

V recepci sedí nesmírně příjemný usměvavý holohlavý muž, dokáže všechno zařídit – tady to funguje. V restauraci klubovny to je snad ještě lepší, ceny jídel jsou nevyšší a porce takové, že se dají sníst jen s velkým nasazením. Prostředí klubovny zvolili perfektně – před ní

je velký putting green, kolem něhož jsou staleté kaštiny – velmi důstojné. I dokud ještě nestojí hotel, dá se spát v jednom křídle klubovny, je tam několik pokojů, a přestože ceny jsou nízké, dá se tady nocleh snadno sehnat: do Vídně to není daleko, většina členů je odtamtud, tak nejsou zvyklí tady nocovat.